

Arrest

nr. 236 285 van 2 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 14 september 2015 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 18 september 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 1 september 2015 in Hongarije (Eurodac).

1.2. Op 7 oktober 2015 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij meer dan 18 jaar oud was.

1.3. Op 16 februari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing in beroep (RvV 18 juli 2018, nr. X).

1.4. Op 25 januari 2019 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 18 april 2019 werd dit verzoek ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal.

1.5. Op 29 november 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 2 december 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 25/01/2019
Overdracht CGVS: 08/04/2019*

U had op 17 oktober 2019 van 09.19 tot 13.01 uur een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtoe machtig is. Uw advocaat, meester Eugène Habiyambere loco Naweed Ahmadzadaz, was gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U deed op 18 september 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming.

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van Pashtoe origine te zijn en een soennitisch moslim te zijn. U verklaarde geboren te zijn in het dorp Jolobi in het district Surobi van de provincie Kabul. Toen u zes of zeven was, was u samen met uw familie naar Pakistan gevlucht waar u in het Kacha Garai kamp in de buurt van Peshawar verbleef. Toen de Pakistaanse overheid Kacha Garai in 2007 sloot, keerde u terug naar uw dorp in Afghanistan van waaruit u na bedreigingen door de taliban begin juli 2015 naar Europa vertrok.

Op 16 februari 2018 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd namelijk geen geloof gehecht aan uw verblijf in Afghanistan. U ging in beroep tegen de beslissing van het CGVS maar bij arrest 206 928 van 18 juli 2018 beaamde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de bestreden beslissing van het CGVS, die in zijn geheel werd overgenomen.

U verliet België niet en diende op 25 januari 2019 een tweede verzoek in.

Op 18 april 2019 werd uw tweede verzoek door het CGVS ontvankelijk verklaard.

U verklaart dat u bij uw eerste verzoek niet de waarheid vertelde. U bent namelijk in Pakistan, en niet in Afghanistan geboren. U hebt zes broers en niet twee zoals u bij uw eerste aanvraag vertelde. U leefde uw hele leven in Pakistan en keerde nooit terug naar Afghanistan. Na de ontmanteling van het Kacha Garai kamp in 2007 verbleef u in een huurwoning in Wali Abad. Midden 2015 verliet u Pakistan omwille van het feit dat de politie u vaak lastig viel. U hebt ondertussen in België een relatie met een Afghaanse vrouw, M.N. (O.V. (...)) en hebt samen met haar een zoon.

U legt de volgende documenten neer: de PoR-kaarten van uw vader, moeder, broer H.G., broer T.G., broer J.G., broer S., schoonzus B.Z., zus Sa., zus B.B. en neefje S.A. (kopies), foto's van uzelf met twee vrienden in Pakistan, betalingsbewijzen van het huis in Wali Abad, elektriciteits- en gasfacturen van het huis in Wali Abad, uw geboorteakte (kopie), de geboorteakte van uw zoon (kopie).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. Er blijkt namelijk uit uw verklaringen dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u als Afghaans vluchteling in Pakistan verbleef in de omstandigheden die u aanhaalt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd

in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijfplaatsen. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er dient hierbij vooreerst te worden opgemerkt dat het huidige verzoek uw tweede is, en dat u bij uw eerste verzoek, toen u ook al op de medewerkingsplicht werd gewezen, volhield jarenlang in Afghanistan te hebben gewoond. Ook in het kader van uw beroepsprocedure bij de RvV, toen u opnieuw de kans had om de waarheid te zeggen, hield u vol dat u recent in Afghanistan had verbleven. Dat u nu pas, bij uw tweede verzoek, verklaart nooit in Afghanistan te zijn geweest en uw hele leven als vluchteling in Pakistan te hebben verbleven, leidt ertoe dat uw tweede verzoek met enige argwaan dient te worden beoordeeld.

Er werd immers reeds vastgesteld dat u bereid bent de Belgische autoriteiten te misleiden met frauduleuze verklaringen. Er kan dan ook niet zomaar geloof worden gehecht aan uw verklaringen en aan de door u neergelegde stukken.

Er blijkt dat weerom geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen en meerbepaald aan het feit dat u als Afghaans vluchteling in Pakistan hebt verbleven in de omstandigheden die u aanhaalt. Uw verklaringen over uw leeftijd, uw levensloop in Pakistan en uw documenten zijn niet geloofwaardig. Het geheel aan verklaringen en documenten van uw tweede verzoek doet bovendien bijkomende twijfels rijzen over de door u verklaarde identiteit.

U verklaarde bij aankomst in België op 31 mei 1999 te zijn geboren. Na een leeftijdsonderzoek op 24 september 2015 werd er u echter de geboortedatum 1 januari 1996 toegekend. Er werd dus geschat dat u niet zestien, maar negentien jaar oud was. U zegt nu dat u bij aankomst een leeftijd van zestien jaar had opgegeven maar dat uw eigenlijke geboortedatum 1 januari 2001 is. U wist uw precieze geboortedatum niet bij aankomst, maar nu wel omdat uw vader u ondertussen uw geboorteakte heeft gestuurd (notities persoonlijk onderhoud, p. 3). Aangaande uw leeftijd dient er vooreerst te worden opgemerkt dat u op basis van de door u in het kader van het huidige verzoek gegeven geboortedatum u bij aankomst in België veertien jaar oud zou zijn geweest, en niet zestien, wat nog een grotere discrepantie met het leeftijdsonderzoek impliceert. Verder is het niet geloofwaardig dat u uw exacte geboortedatum pas zou hebben ontdekt nadat u uw geboorteakte ontving. Deze datum staat namelijk ook vermeld op een Proof of Registration (PoR) kaart, die zou u hebben meegenomen bij vertrek uit Pakistan en onderweg zijn verloren (zie infra).

Los van uw incoherente verklaringen over uw leeftijd bij aankomst, is het op basis van de door u neergelegde foto's absoluut niet geloofwaardig dat u in 2001 zou geboren zijn. U verklaart dat deze foto's ongeveer anderhalf jaar voor uw vertrek uit Pakistan getrokken zijn, in 2013 of 2014 (notities persoonlijk onderhoud, p. 24). U zou dus twaalf of dertien jaar zijn op deze foto's. Op de foto's staat echter een volwassen man, die duidelijk veel ouder is dan dertien. Hiermee geconfronteerd erkent u dat het onmogelijk is dat u op die foto's dertien jaar of jonger bent. U verklaart dit door te stellen dat uw vader u een foute geboortedatum heeft toegekend toen hij u registreerde (notities persoonlijk onderhoud, p. 24-25). U beweert dat u zelf ook al met uw vader hebt gesproken over de foute geboortedatum op uw documenten (notities persoonlijk onderhoud, p. 28). Uw uitleg voor de discrepantie tussen uw geboortedatum en uw uiterlijke verschijning op de foto's is echter niet geloofwaardig. Vooreerst is het opvallend dat u tijdens het gesprek over uw geboortedatum aan het begin van het gehoor helemaal niet vermeldde dat de officiële datum van 1 januari 2001 totaal niet klopt met uw reële leeftijd (notities persoonlijk onderhoud, p. 3-4). Verder zou er nog kunnen aangenomen worden dat u door uw vader geregistreerd werd met een officiële leeftijd die enige maanden of een jaar scheelt met uw huidige leeftijd. De discrepantie tussen uw officiële geboortedatum en uw uiterlijk is echter zo groot dat dit geen aannemelijke verklaring is. Uit de foto's blijkt wel degelijk dat de geboortedatum die u werd toegekend na leeftijdsonderzoek in België, met name 1 januari 1996, eerder correct is dan de geboortedatum die op uw geboorteakte vermeld staat. Op basis van de in België gegeven geboortedatum bent u op de foto's namelijk zeventien of achttien jaar oud, wat eerder lijkt overeen te stemmen met de realiteit. Aangezien de geboortedatum van 1 januari 1996 dus eerder lijkt overeen te stemmen met uw werkelijke leeftijd, zou uw vader u met vijf jaar verschil met uw werkelijke geboortedatum hebben geregistreerd, wat niet aannemelijk is.

Uit bovenstaande blijkt dat u niet geboren bent in 2001 en dat het ook niet geloofwaardig is dat uw vader u foutief heeft geregistreerd met een geboortedatum in 2001. Er rijzen hierdoor belangrijke twijfels over de door u beweerde identiteit. Uit door het CGVS bij UNHCR Pakistan opgevraagde gegevens blijkt immers dat de persoon genaamd "K.G.M." inderdaad geregistreerd is bij UNHCR met als geboortedatum 1 januari 2001. Het CGVS kan uit deze gegevens enkel concluderen dat er belangrijke vraagtekens dienen te worden geplaatst bij uw identiteit. Dit wordt bevestigd door het feit dat u opmerkelijke verklaringen aflegt over uw familieleden. U verklaart dat u bij uw eerste verzoek niet de waarheid vertelde over het aantal broers dat u had, omdat er u verteld was dat er over een grote familie veel vragen zou worden gesteld (notities persoonlijk onderhoud, p. 5). Dat u over een dergelijk basisfeit als het aantal broers dat u heeft, niet de waarheid zou zeggen is weinig logisch. U geeft nu wel informatie over uw familie die overeenstemt met de informatie in de UNHCR database (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wat met betrekking tot de informatie over uw familie die u nu geeft dan weer opvallend is, is dat u bij uw eerste verzoek de exacte leeftijden van uw broers en zussen, in tegenstelling tot nu, niet kende. U gaf bij DVZ op 7 maart 2016 aan dat uw zus Sa. 22 jaar oud was, maar zij was op het moment van dit interview bij DVZ 20 jaar oud. Uit de kopie van haar PoR kaart blijkt namelijk dat ze op 1 januari 1996 geboren is. U

gaf bij DVZ als leeftijd van uw zus "B.", waarmee u naar alle waarschijnlijkheid B.B. bedoelde, 19 jaar op, terwijl zij geboren is op 1 januari 1998 en ten tijde van het interview dus 18 jaar oud was. U zei dat H.G. 12 jaar oud was maar hij is geboren op 1 januari 2002 en was dus 14 jaar oud toen u deze verklaring aflegde. J.G. was volgens u 7 jaar oud maar is geboren op 1 januari 2004 en was dus 12 jaar oud ten tijde van het interview. Het opvallende is dat u verklaart nu wel de juiste geboortedata van uw familie te kennen omdat u ze "vanbuiten leerde" op basis van hun PoR kaarten (notities persoonlijk onderhoud, p. 6). Dat u over dergelijke basisfeiten, als de leeftijd van uw familieleden, geen eenduidige verklaringen aflegt roept belangrijke vragen op.

U legt ook ongeloofwaardige verklaringen af over de PoR kaarten van uzelf en van uw familie. Ten eerste legt u tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom u uw eigen PoR kaart niet neerlegt. U verklaart tijdens het onderhoud dat u de kaart weggooide toen u onderweg was van Turkije naar Bulgarije, omdat u bang was om teruggestuurd te worden naar Pakistan (notities persoonlijk onderhoud, p. 3, p. 25). U verklaarde bij DVZ echter over uw eigen PoR kaart dat u deze "helaas onderweg in Turkije verloren" was (verklaring volgend verzoek, punt 15). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid herhaalt u enkel dat u de kaart weg heeft gegooid en dat verliezen en weggooien hetzelfde woord is (notities persoonlijk onderhoud, p. 25). Deze uitleg volstaat niet om de tegenstrijdigheid te verklaren, te meer daar u bij DVZ het woord "helaas" gebruikte, waaruit wel degelijk blijkt dat u bij DVZ wilde zeggen dat u zich niet met opzet van de kaart had ontdaan, terwijl u op het CGVS wel duidelijk uitlegde dat u zelf de kaart had weggegooid. U legt evenmin een kopie van deze kaart neer. U beweert wel aan uw broer te hebben gevraagd of er een kopie thuis lag, maar er zou er geen gevonden zijn (notities persoonlijk onderhoud, p. 25).

Ook uw verklaringen over de hernieuwing van uw PoR kaart en de kaarten van uw familieleden kloppen niet. U verklaart uw PoR kaart de laatste keer te hebben vernieuwd in 2013 (notities persoonlijk onderhoud, p. 25), terwijl uit de gegevens van het UNHCR blijkt dat de PoR kaart van K.G.M. de laatste keer werd vernieuwd op 22 april 2014. U verklaart ook dat u Pakistan verliet in 2015 en dat uw familieleden hun vluchtelingenkaart niet hernieuwden sindsdien maar wel dat uw vader "de oude kaart gaf en nieuwe kaarten kreeg" en dat uw familie een nieuwe tijd werd toegekend. De kaarten die u neerlegt van uw familie, met geldigheidsdatum 31 december 2015, zijn kaarten die ze volgens u kregen nadat u het land verliet. Nadien herhaalt u nog eens dat uw vader na uw vertrek uit Pakistan naar het kantoor ging en de oude kaarten afgaf en nieuwe kreeg (notities persoonlijk onderhoud, p. 25-26). Uit informatie van de Verenigde Naties, die toegevoegd is aan het administratief dossier, blijkt echter dat de laatste fysieke vernieuwing van de PoR kaarten mogelijk was tussen juli 2014 en december 2014. Het is dus niet mogelijk dat uw vader na uw vertrek nog nieuwe PoR kaarten kreeg. U verklaart wel correct dat PoR kaarten van uw familie nu niet meer fysiek hernieuwd worden, maar wel via een papier dat ze bij hun kaart moeten bewaren (notities persoonlijk onderhoud, p. 26).

Het is trouwens opvallend dat u meerdere keren probeert de vraag te ontwijken tot wanneer uw laatste PoR kaart geldig was. Eerst zegt dat de kaarten geldig waren "tot 2015". Er wordt dan gevraagd of dat betekent dat u een kaart had die tot december 2015 geldig was, zoals uw familie. U zegt daarop dat u en uw familie de kaarten kregen in 2013 en dat er jullie gezegd werd dat ze geldig waren "tot 2015". Omdat het nog steeds niet duidelijk is wat precies de geldigheidsduur was van uw laatste PoR kaart, wordt er expliciet gevraagd of u bij de laatste hernieuwing, waarvan u verklaart dat deze in 2013 plaatsvond, een kaart kreeg die tot eind 2014 of eind 2015 geldig was. U verklaart hierop naast de kwestie: "ik was daar toen ik die kaart kreeg en mijn familie ook" (notities persoonlijk onderhoud, p. 26). Uw kaart was volgens u wel nog geldig toen u Pakistan verliet (notities persoonlijk onderhoud, p. 26).

Uw verklaringen over de Afghaanse plaats van herkomst van uw ouders stemmen bovendien niet overeen met de geboorteakte die u neerlegt. Op uw geboorteakte staat namelijk "Teezeen" vermeldt als plaats van herkomst van uw ouders. U vermeldde deze naam zelf echter nooit als zijnde uw plaats van herkomst. U vermeldde enkel het dorp Jarobi (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Over Teezeen zelf verklaarde u wel ten tijde van uw eerste VIB dat het een plaats onderweg van uw dorp naar het districtscentrum was (notities persoonlijk onderhoud 15/24700, p. 17) en dat u nooit in Teezeen was geweest (notities persoonlijk onderhoud 15/24700, p. 19). U verklaart nu nooit in Afghanistan te zijn geweest, dus het klopt dat u nooit in Teezeen was. Dat u echter de naam Teezeen wel vermeldt maar helemaal niet zegt dat dit eigenlijk de plaats is waar uw ouders oorspronkelijk vandaan komen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de oorspronkelijke plaats van herkomst van uw ouders. Expliciet gevraagd naar Teezeen op het einde van het gehoor in het kader van uw huidige verzoek zegt u wel plots dat dat uw dorp is, en dat Jarobi een subdorp is van Teezeen. Gevraagd naar de reden waarom u Teezeen niet eerder vermeldde, hoewel dat blijkbaar de naam is van de plaats van herkomst van uw

ouders, verklaart u enkel dat u wel het district Surobi en de naam Jarobi hebt genoemd (notities persoonlijk onderhoud, p. 27), wat niet verklaart waarom u in het kader van uw eerste verzoek Teezeen noemde zonder enige link te maken tussen Teezeen en uw plaats van herkomst in Afghanistan en u in het kader van uw huidige verzoek Teezeen helemaal niet vermeldde. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw identiteit als Afghaans vluchteling.

U legt bovendien ongeloofwaardige verklaringen af over uw levensloop als Afghaans vluchteling in Pakistan. Vooreerst zijn uw opeenvolgende verklaringen over de manier waarop uw gezin in Pakistan in haar levensonderhoud voorzag tegenstrijdig. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek dat u samen met uw vader tapijten verkocht in Pakistan (notities persoonlijk onderhoud 15/24700, p. 10). In het kader van uw huidig verzoek zegt u dan weer dat u en uw vader plastic borden, sandalen, cosmetica en spiegels verkochten. Uw vader zou nooit tapijten hebben verkocht (notities persoonlijk onderhoud, p. 9-10). Geconfronteerd met het feit dat uw huidige verklaringen over de verkoopsartikelen van uw vader niet overeenstemmen met wat u ten tijde van uw eerste verzoek vertelde, zegt u simpelweg dat u misschien een fout had gemaakt of dat de protection officer u fout had verstaan (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Deze uitleg volstaat echter niet, daar er tijdens het gehoor betreffende uw eerste verzoek zelfs besproken werd waar uw vader de tapijten haalde en hoe hij ze verkocht (notities persoonlijk onderhoud 15/24700, p. 10), en er dus geen enkele verwarring of twijfel kan hebben bestaan over welke koopwaren van uw vader er precies besproken werden. Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over wat u en uw vader verkochten om in Pakistan in het levensonderhoud van uw gezin te voorzien, doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf als Afghaans vluchteling in Pakistan. U zou immers minstens in staat moeten zijn om eenduidige verklaringen af te leggen over een basiselement van uw leven in Pakistan, met name de dagdagelijkse bezigheden en de bron van inkomsten van uzelf en uw familie.

Bovendien zei u ten tijde van uw eerste verzoek ook dat u in Pakistan aardappelen verkocht (notities persoonlijk onderhoud 15/24700, p. 10). Tijdens het huidige onderhoud zei u dat nooit eten hebt verkocht (notities persoonlijk onderhoud, p. 23). Na confrontatie met het feit dat u bij uw eerste verzoek zei aardappelen te hebben verkocht en nu zegt geen eten te hebben verkocht verandert u uw verklaringen en zegt u dat u de vraag over de verkoop van eten fout had verstaan en dat u de verkoop van aardappelen niet in een bazaar deed maar voor uw huis. U verontschuldigt zich en zegt dat u dacht dat de vraag niet belangrijk was (notities persoonlijk onderhoud, p. 23). Deze uitleg volstaat ook niet, daar er tijdens het gehoor bij u werd aangedrongen om werkelijk alles wat u verkocht in Pakistan te benoemen (notities persoonlijk onderhoud, p. 9). Dat u aardappelen toen niet noemde, bevestigt dat u niet de waarheid vertelt over uw verkoopsactiviteiten in Pakistan.

Naast uw ongeloofwaardige verklaringen over het beroep van uzelf en uw vader, stemmen uw verklaringen over het Kacha Garai kamp waar u van uw geboorte tot 2007 woonde niet overeen met de op het CGVS beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier). U weet niet dat Kacha Garai bestond uit zes verschillende subkampen (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). U weet niets over Afghaanse partijen die actief waren in het kamp (notities persoonlijk onderhoud, p. 17), hoewel Afghaanse verzetsgroepen –net zoals in vele andere Afghaanse vluchtingenkampen- er actief waren en de Hezb-e-Islami van Gulbudin Hekmatyar er de dominante groep was. U bent echter tegenstrijdig over de plaats waar u voor het eerst van Hekmatyar hoorde: eerst zegt u in Wali Abad, nadien zegt u in België. U hoorde echter in Kacha Garai nooit de naam van Hekmatyar. Hoewel u wel weet dat Hekmatyar deel uitmaakte van de Hezb-e-Islami, linkt u deze groep enkel aan aanslagen in Afghanistan maar niet aan activiteiten die ze uitoefenden in Pakistan. U kent geen Afghanen die geaffilieerd waren aan Hezb-e-Islami, en weet enkel dat de mullah in de moskee erover sprak (notities persoonlijk onderhoud, p. 21-22), hoewel dit één van de mujahedeengroepen was die over een sterk netwerk beschikte onder de Afghaanse vluchtelingenbevolking in Peshawar. U weet echter niets over Afghaanse partijen of rebelligroepen die actief waren in Kacha Garai (notities persoonlijk onderhoud, p. 17), hoewel er wel Afghaanse verzetsgroepen actief waren in het kamp. Uit deze verklaringen blijkt slechts een beperkte kennis van Kacha Garai kamp en de actoren die er actief waren.

Uit voorgaande blijkt al dat uw kennis van de Afghaanse historische context beperkt is. Dit wordt bevestigd door uw andere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Zo lijkt het woord “mujahedeengroepen” bij u enkel connotaties op te roepen met radicale Islamisten, daar u zegt dat u daar al op facebook van hebt gehoord en u ze niet graag hebt omdat ze een fout pad opzoeken (notities persoonlijk onderhoud, p. 14). De mujahedeengroepen in Afghanistan waren echter partijen die zich verzetten tegen de Sovjet-bezetting van het land. Zij hadden, zoals hierboven beschreven, een sterk netwerk onder de Afghaanse vluchtelingen in Peshawar. Dat u de mujahedeengroepen niet lijkt te kennen, is dan ook opmerkelijk. Ook hebt u een foto van

Najibullah Ahmadzai op uw facebookpagina. U weet dat hij in Kabul gedood werd door de taliban, maar bent er niet van op de hoogte dat hij samenwerkte met de Russen (notities persoonlijk onderhoud, p. 15). Dat u dit niet weet is opvallend, aangezien de communistische regering van Najibullah door de Sovjets werd ondersteund in hun strijd tegen de mujahedeën en de taliban. Over Ahmed Shah Massoud weet u ook niet veel, enkel dat hij en Najibullah tegen elkaar vochten, tegen de Amerikanen en tegen de taliban (notities persoonlijk onderhoud, p. 15). Ahmed Shah Massoud is één van Afghanistan bekendste mujahedeën en heeft nooit tegen de Amerikanen gevochten. Hij overleed namelijk vóór de inval van de Amerikanen in Afghanistan.

U hebt niet alleen geen goede kennis van de Afghaanse historische context, u kan deze ook niet linken aan de vlucht van uw ouders uit Afghanistan. U verklaart namelijk dat uw ouders Afghanistan ontvluchtten omwille van de oorlog tussen de Amerikanen en de taliban. Aangezien uw ouders Afghanistan tussen de vijftien en de twintig jaar voor uw geboorte verlieten (notities persoonlijk onderhoud, p. 11), dus in de jaren '80, is het niet mogelijk dat dit tijdens de oorlog tussen de Amerikanen en de taliban was. Deze periode betreft de Sovjet-Afghaanse oorlog, die inderdaad tot grote vluchtelingenstromen richting Pakistan leidde. U verklaart echter niet weten of er naast de Amerikanen en de taliban nog anderen een oorlog uitvochten in Afghanistan. Gevraagd naar Sovjets of Russen zegt u dan plots dat de Russen ook vochten en dat dat ook Amerikanen zijn, en dat ze ook Afghanistan binnenvielen en tegen de taliban vochten (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Uw beperkte kennis van Afghanistan bevestigt dat u niet als Afghaans vluchteling in Pakistan hebt verbleven.

Uit voorgaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u als Afghaans vluchteling in Pakistan hebt verbleven en dat er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de door u aangehaalde identiteit. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 17 oktober 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden leeftijd en dat u slechts een beperkte kennis hebt van de Afghaanse context.

Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U hield echter vast aan uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en in welke omstandigheden u hebt verbleven voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in

Afghanistan, Pakistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De kopies van de PoRkaarten, uw geboorteakte en de foto's in Pakistan werden reeds hierboven besproken. De betalingsbewijzen van de huur kunnen hoogstens staven dat een persoon genaamd S.G. de huur betaalde, niet dat hij uw vader is. De elektriciteits- en gasfacturen staan niet op naam van uzelf of uw familie (notities persoonlijk onderhoud, p. 26) en kunnen niet aantonen dat u als Afghaans vluchteling in Pakistan verbleef. De geboorteakte van uw zoon toont enkel aan dat u samen met uw Afghaanse vrouw een zoontje hebt gekregen. De enveloppe van verzending staft alleen dat er naar u documenten werden verstuurd vanuit Peshawar.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Waar verzoeker in het opschrift van zijn verzoekschrift stelt dat hij een "verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring" bij de Raad indient, merkt de Raad op dat hij een hervormingsbevoegdheid heeft in voorliggend beroep overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet en dat hij eerst zal onderzoeken of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikel 3 EVRM, schending artikelen 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 4.3 (c) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 maart 2003, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie') schending van de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, gelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en de rechten van de verdediging, schending artikel 15 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011".

Verzoeker geeft aan dat hij zich niet kan “verzoenen” met de motieven van de bestreden beslissing. Hij verwijst naar de informatie die de commissaris-generaal heeft opgevraagd bij UNHCR in Pakistan (Landeninformatie, stuk 12, nr. 1) en concludeert dat zijn verklaringen worden bevestigd door deze informatie.

Waar de commissaris-generaal evenwel tegenstrijdigheden vaststelt tussen verzoekers verklaringen in het kader van zijn eerste en tweede verzoek om internationale bescherming, benadrukt verzoeker dat hij bij het indienen van zijn tweede verzoek om internationale bescherming reeds verklaarde dat hij tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming niet de volledige waarheid had verteld, doch thans de waarheid vertelt. Verzoeker meent dan ook dat de commissaris-generaal bijgevolg een onderzoek dient te voeren naar zijn verklaringen in het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming. Hij voert hierbij aan dat: *“Het gaat niet op om de tegenstrijdigheden op te werpen tussen het eerste en huidig verzoek om internationale bescherming. Anders heeft verzoeker geen schijn van kans om met een schone lei te beginnen.”* Hij benadrukt hierbij nog dat hij over een kwetsbaar profiel beschikt, gelet op en in het licht van zijn verblijf in Pakistan als Afghaanse vluchteling. Hij wijst er verder op dat de commissaris-generaal hem gevraagd heeft op basis van welke nieuwe elementen hij een nieuw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, waarop verzoeker verklaarde dat hij *“een nieuwe kans wenst”*. Aldus benadrukt verzoeker dat hij tijdens zijn huidig verzoek de volledige waarheid verteld heeft, zijnde dat hij geboren werd in Pakistan en daar heeft verbleven tot aan zijn vertrek naar België. Hij verwijst naar zijn verklaringen bij aanvang van de procedure waar hij verklaarde dat hij tijdens het eerste verzoek om internationale bescherming *“bang zou zijn gemaakt door andere jongeren”*, die hem gezegd zouden hebben dat hij gerepatriëerd zou worden naar Pakistan als hij melding maakte van zijn verblijf aldaar.

Verzoeker verwijst vervolgens naar de door hem neergelegde documenten en gaat in op de motivering van de bestreden beslissing op diverse punten:

(1) Verzoeker benadrukt dat hij bij zijn aankomst in België verklaarde dat hij zestien jaar oud was, omdat hij zijn precieze geboortedatum niet kent. Hij acht dit niet ongebruikelijk in *“de Afghaanse context”*, zeker wanneer rekening wordt gehouden met zijn specifieke profiel en de preciaire omstandigheden voor Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Hij werd op de hoogte gebracht van de bij UNHCR geregistreerde geboortedatum doordat zijn vader recentelijk zijn geboorteakte opstuurde. Hij was voordien niet in het bezit van dit document. Verzoeker beschikte over een *“magerkaart”* in Pakistan, doch verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij deze weggooide tijdens zijn reis naar België. Verzoeker benadrukt nog dat hij ongeschoold is en dat zijn vader alle administratie regelde, zodat hij enkel kan afgaan op de informatie geregistreerd bij UNHCR en doorgegeven door zijn vader.

Het feit dat hij thans tijdens zijn tweede verzoek een andere geboortedatum opgeeft dan tijdens zijn eerste verzoek impliceert volgens hem niet dat hij te kwader trouw is of de bevoegde instanties trachtte te misleiden. Hij herhaalt zijn verklaring met betrekking tot de redenen waarom hij tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming niet de waarheid durfde te vertellen.

(2) Verzoeker verwijst verder naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij niet de waarheid heeft verteld over zijn familie tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming omdat hij door jongeren werd beïnvloed om niet te vertellen dat hij een grote familie had. Het feit dat hij thans in zijn tweede verzoek om internationale bescherming wel de waarheid heeft verteld kan hem *“onmogelijk ten kwade worden geduid”*, aldus verzoeker.

(3) Waar de bestreden beslissing vaststelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de redenen waarom hij zijn Pakistaanse *“Proof of Registration”*-kaart niet kan neerleggen, benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat hij deze is kwijtgeraakt. Het is volgens hem niet uitgesloten dat er zich een vertaalprobleem heeft voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud op dit punt.

(4) Waar de bestreden beslissing vaststelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de wijze waarop zijn gezin in hun levensonderhoud voorzag in Pakistan, stelt verzoeker dat de commissaris-generaal zich ten onrechte baseert op zijn verklaringen tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Verzoeker verwijst immers naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op dit punt, waaruit blijkt dat hij zich had vergist en zich hiervoor verontschuldigde. Verder meent verzoeker dat de commissaris-generaal bijkomende vragen diende te stellen naar de manier waarop het gezin in zijn levensonderhoud voorzag in Pakistan en niet louter tegenstrijdigheden in zijn verklaringen tussen zijn eerste en tweede verzoek om internationale bescherming diende te onderstrepen.

(5) Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet op de hoogte is van de Afghaanse partijen die actief waren in Kacha Garai kamp, voert verzoeker aan dat hij ongeschoold is en niet in aanraking kwam noch geïnteresseerd was in politiek. Hij meent dat de commissaris-generaal vragen diende te stellen die verband houden met zijn profiel.

(6) Waar de bestreden beslissing oordeelt dat verzoekers kennis van de Afghaanse historische context beperkt is, acht verzoeker deze kennis irrelevant, gezien zijn Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist. Verzoeker benadrukt verder dat hij nooit in Afghanistan heeft gewoond en dat zijn ouders lang geleden Afghanistan zijn ontvlucht omwille van de oorlog. Aldus meent hij dat van hem niet redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij gedetailleerde informatie geeft over hoe en tijdens welke periode zijn ouders zijn gevlucht. Bovendien is verzoeker ongeschoold, zodat van hem niet kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van de Afghaanse geschiedenis.

Verzoeker meent aldus dat de bestreden beslissing ten onrechte vaststelt dat verzoeker er niet in slaagt om een persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk te maken en voert, na een korte theoretische toelichting over de beginselen van behoorlijk bestuur, aan dat de motieven van de bestreden beslissing niet volstaan om de beslissing te dragen. Hij geeft nog een korte theoretische toelichting over het begrip 'gegronde vrees voor vervolging'.

Verzoeker wijst vervolgens op rechtspraak van de Raad (RvV 27 februari 2014, nr. 119 721) en de Raad van State (RvS 5 juli 2013, nr. 224 276) inzake de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief voor terugkeerders naar Afghanistan. Hij voert aan dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met zijn kwetsbaarheid en die van zijn familieleden, die blijkens de beschikbare informatie nog steeds in Pakistan verblijven en niet teruggekeerd zijn naar Afghanistan. Uit deze informatie blijkt tevens dat verzoeker evenmin is teruggekeerd naar Afghanistan. Hij meent dan ook dat de commissaris-generaal, door geen rekening te houden met zijn kwetsbaarheid en langdurig verblijf in Pakistan, eraan voorbijgaat dat verzoeker behoort tot de sociale groep van *"Afghaanse jongeman die lang verblijf in Pakistan kent die normen en tradities die in de Afghaanse samenleving heersen, bij terugkeer naar Afghanistan, zal schenden"*. Hij meent nog dat de commissaris-generaal het rapport *"To return or to remain: the dilemma of second generation Afghans in Pakistan"* van AREU van juni 2017 dient te *"kennen en de bevindingen ervan te toetsen aan verzoekers verklaringen, hetgeen niet is gebeurd."* Hij citeert uit dit rapport, waaruit volgens hem blijkt dat er *"een conflict kan bestaan tussen de normen en waarden van een individu en hetgeen in Afghanistan voorop wordt gesteld"*.

Verzoeker citeert verder nog uit informatie van Asyls van augustus 2017 inzake verwesterde terugkeerders naar Kabul en meent dat dit van toepassing is in zijn geval: *"Verzoeker is immers 'anders' of kan als 'anders' worden aangezien en dit gelet op zijn lang verblijf in Pakistan en zijn verblijf sedert 2015 in België. Dit maakt hem extra kwetsbaar bij een eventuele terugkeer."* Hij citeert tevens uit informatie van het Migration Policy Institute en meent dat het vaststaat dat hij tot een sociale groep behoort. Hij voert aan dat de commissaris-generaal dit diende te onderzoeken en hierover te motiveren. Hij voert aan dat het voor hem *"een raadsel"* is hoe hij zich bij een terugkeer kan aanpassen in de Afghaanse maatschappij, gezien hij het belangrijkste deel van zijn leven in Pakistan heeft doorgebracht. De commissaris-generaal houdt ten onrechte geen rekening met zijn hechte band met Pakistan en het gegeven dat zijn familieleden aldaar verblijven. Hij voert aan dat: *"Indien de de verwerende partij twijfelt over diens familiaal netwerk in Pakistan dient zij duidelijk onderzoeken en motieven daaromtrent opnemen in de bestreden beslissing. Voor verzoeker is niet duidelijk waarom zijn familiebanden in twijfel worden getrokken."* Verzoeker voert aan dat uit voormelde informatie blijkt dat de realiteit in Afghanistan voor terugkeerders problematisch is en dat hierbij rekening dient te worden gehouden met zijn kwetsbaarheid en het feit dat hij geen noemenswaardige banden heeft met Afghanistan. Hij verwijst verder naar informatie van Newsdeeply.com waaruit hij concludeert dat hij in Afghanistan discriminatie zal ondergaan omwille van zijn lang verblijf in Pakistan.

Verzoeker benadrukt nogmaals dat de motieven van de bestreden beslissing onvoldoende zijn om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas en citeert hierbij uit informatie van UNHCR en rechtspraak van het Verenigd Koninkrijk en het EHRM inzake de bewijslast in asielzaken. Hij meent dat de commissaris-generaal hem *in casu "het voordeel van de twijfel"* had moeten geven.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen en de bewijslast in asielzaken laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeker, in weerwil van de medewerkingsplicht die op hem rust, tijdens zijn huidige verzoek om internationale bescherming volledig afwijkende verklaringen aflegt met betrekking tot zijn identiteit, verblijfplaatsen, familiaal netwerk, levensomstandigheden en problemen voor zijn vertrek naar België dan tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Verzoeker verklaart thans, in tegenstelling tot zijn verklaringen tijdens het eerste verzoek om internationale bescherming, dat hij geboren werd in Pakistan en er steeds heeft verbleven tot aan zijn vertrek naar België in 2015 omdat hij problemen had met de Pakistaanse politie. Verzoeker verklaarde verder geen twee doch wel zes broers te hebben (Verklaring volgend verzoek, stuk 13).

De Raad benadrukt dat van verzoeker, in het kader van de medewerkingsplicht die op hem rust wordt verwacht dat hij zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven, en dit van bij aanvang van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen dat hij vreesde om teruggestuurd te worden naar Pakistan indien hij zijn verblijf aldaar vermeldde, doch de Raad wijst erop dat de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen geschiedt, en 'vrees' geen reden kan zijn om in het onthaalland onjuiste informatie over zijn identiteit, verblijfplaatsen of problemen te debiteren. De bestreden beslissing oordeelde aldus terecht dat het manifest misleidend karakter van verzoekers verklaringen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift verder aan dat zijn huidige verklaringen over zijn identiteit, leeftijd, familiaal netwerk en verblijfplaatsen overeenstemmen met de informatie die de commissaris-generaal heeft ingewonnen bij UNHCR. De Raad merkt echter op dat deze informatie hoogstens aantoont dat iemand met dezelfde naam als deze die verzoeker heeft opgegeven, als Afghaanse vluchteling in Pakistan geregistreerd staat. Dit impliceert echter niet automatisch dat verzoekers echte identiteit dezelfde is als degene die in de databank staat. Het kan immers niet worden uitgesloten verzoeker de identiteit van een geregistreeerde Afghaanse vluchteling in Pakistan zou hebben aangenomen. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt immers genoegzaam dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn identiteit overeenstemt met de identiteit van M.K.G., die in Pakistan geregistreerd staat als Afghaanse vluchteling.

De bestreden beslissing wees er in dit verband terecht op dat (i) de geboortedatum die vermeld staat op de door verzoeker neergelegde geboorteakte, zijnde 1 januari 2001, niet in overeenstemming is met de resultaten van het leeftijdsonderzoek in België wat verzoekers leeftijd betreft, (ii) de door hem neergelegde foto's van zichzelf in Pakistan voor zijn vertrek naar België in 2015 verder de bewering ondergraven dat verzoeker geboren zou zijn in 2001, (iii) verzoeker tussen zijn eerste en tweede verzoek om internationale bescherming tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het aantal broers en zussen die hij heeft en hun leeftijden, (iv) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de redenen waarom hij zijn eigen "Proof of Registration"-kaart niet kan neerleggen, (v) hij tevens ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de hernieuwing van zijn "Proof of Registration"-kaart en die van zijn familieleden, (vi) hij vage en ontwijkende verklaringen aflegt over de geldigheid van zijn eigen "Proof of Registration"-kaart, (vii) zijn verklaringen over de regio van herkomst van zijn ouders in Afghanistan niet overeenstemt met de informatie op de geboorteakte die hij neerlegt, (viii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het levensonderhoud van hem en zijn familie in Pakistan, (ix) zijn kennis over het Kacha Garai kamp in Pakistan waar hij tot 2007 als Afghaanse vluchteling zou hebben verbleven lacunair is, (x) zijn kennis over de Afghaanse historische context lacunair is en (xi) hij zijn kennis over de Afghaanse historische context evenmin kan linken aan de vlucht van zijn ouders uit Afghanistan. Deze vaststellingen doen afbreuk aan verzoekers verklaringen dat hij als de Afghaanse vluchteling M.K.G. in Pakistan zou geregistreerd staan.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift, ter betwisting van de voormelde motieven, aanvoert dat geen rekening mag worden gehouden met de verklaringen die verzoeker aflegde in het kader van zijn eerste

verzoek om internationale bescherming, daar hij thans aangeeft dat hij in het kader van zijn huidige, tweede verzoek de volledige waarheid heeft verteld met betrekking tot zijn identiteit, verblijfplaatsen en problemen, wijst de Raad erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening wordt gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat het in de Afghaanse context niet ongebruikelijk is dat hij zijn precieze geboortedatum niet kent, zeker indien rekening wordt gehouden met zijn specifieke profiel en verblijf in Pakistan, kan niet dienstig worden aanvaard. De bestreden beslissing oordeelde immers op pertinente en terechte wijze dat verzoekers geboortedatum vermeld staat op de Pakistaanse "*Proof of Registration*"-kaart waarvan hij beweerde dat hij deze bezat, zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van zijn geboortedatum zoals die tevens vermeld staat op de door hem neergelegde geboorteakte. Het feit dat zijn vader alle administratie regelde en dat verzoeker deze kaart weggooide tijdens zijn vlucht kan geen afbreuk doen aan voormelde vaststelling, gezien redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker kennis zou hebben genomen van de vermeldingen op deze kaart toen hij deze nog in zijn bezit had. Ook het feit dat verzoeker ongeschoold is, biedt geen afdoende verschoning voor verzoekers onwetendheid met betrekking tot zijn geboortedatum. De Raad merkt in deze op dat verzoekers analfabete en ongeschoolde profiel klemmt met zijn facebook-gebruik (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 14). In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, kan de Raad aldus enkel vaststellen dat verzoeker de bevoegde instanties doelbewust heeft trachten te misleiden met betrekking tot zijn leeftijd, zowel in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, waar hij verklaarde geboren te zijn in 1999 (administratief dossier verzoeker, stuk 14, Bijlage 26, stuk 16), als in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming waar hij een geboorteakte neerlegde waaruit blijkt dat hij geboren werd op 1 januari 2001. Beide geboortedata zijn immers niet in overeenstemming te brengen met de in België uitgevoerde leeftijdtest, waaruit blijkt dat verzoeker op 7 oktober 2015 ouder was dan 18 jaar.

Verzoeker herhaalt verder in het verzoekschrift zijn verklaringen dat hij door jongeren werd beïnvloed om niet te vertellen dat hij een grote familie had, doch de bestreden beslissing oordeelde terecht dat dit gegeven geen afdoende verschoning biedt voor verzoekers valse en leugenachtige verklaringen met betrekking tot zijn familiaal netwerk in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming. De Raad ziet immers geen reden waarom het feit dat verzoeker hierover vragen zou worden gesteld een reden vormt om valse verklaringen af te leggen over het aantal broers dat hij heeft. De Raad herhaalt hierbij dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij de bevoegde instanties correct inlicht aangaande alle elementen van zijn identiteit, waaronder inbegrepen zijn familie, gelet op het belang hiervan voor de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming. Aldus kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker trachtte de bevoegde instanties doelbewust te misleiden inzake zijn familiaal netwerk, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn identiteit.

De bestreden beslissing oordeelde tevens terecht dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de reden waarom hij zijn eigen "*Proof of Registration*"-kaart niet kan neerleggen, gezien verzoeker bij aanvang van de procedure verklaarde dat hij deze "*helaas onderweg in Turkije verloren*" was (Verklaring volgend verzoek, stuk 13, p. 2) en tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij deze had weggegooid (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 25). Waar verzoeker thans in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij deze kaart is kwijtgeraakt en dat niet kan worden uitgesloten dat er zich een vertaalprobleem heeft voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud, wijst de Raad erop dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen of misverstanden tijdens het persoonlijk onderhoud op te werpen. De Raad stelt vast dat verzoeker bij aanvang en op het einde van het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij de tolk goed begreep (*Ibid.*, p. 2 en 28) en voor het overige geen opmerkingen heeft gemaakt over enige vertaalproblemen. Bovendien verklaarde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk "*Mijn vrienden en ik reisden van Turkije naar Bulgarije ze zeiden gooi het weg want als ze het met je zien dan sturen ze je rechtstreeks naar P*" (*Ibid.*, p. 25), waaruit genoegzaam kan blijken dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij zijn "*Proof of Registration*"-kaart heeft weggegooid. Aldus is de Raad van oordeel dat de door verzoeker opgeworpen vermeende vertaalproblemen geenszins een verklaring kunnen vormen voor de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden. De Raad wijst erop dat artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat verzoeker alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk moet aanbrengen, waaronder zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie

en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Het ontbreken van bepaalde elementen vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. De Raad merkt echter op dat verzoeker geen bevredigende verklaring geeft voor het ontbreken van zijn "Proof of Registration"-kaart, die een bewijs kon vormen van zijn beweerde identiteit en verblijf in Pakistan.

Verder oordeelde bestreden beslissing eveneens terecht dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de wijze waarop zijn gezin in hun levensonderhoud voorzag in Pakistan, gezien hij tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde dat hij met zijn vader tapijten verkocht (administratief dossier verzoeker, stuk 14, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 10-11), terwijl hij in het kader van zijn tweede persoonlijk onderhoud enkel verklaarde dat hij met zijn vader plastic borden, sandalen, cosmetica en spiegels verkocht (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 9). Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen dat hij zich tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had vergist, doch hij gaat eraan voorbij dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat *"Deze uitleg volstaat echter niet, daar er tijdens het gehoor betreffende uw eerste verzoek zelfs besproken werd waar uw vader de tapijten haalde en hoe hij ze verkocht (notities persoonlijk onderhoud 15/24700, p. 10), en er dus geen enkele verwarring of twijfel kan hebben bestaan over welke koopwaren van uw vader er precies besproken werden."* Aldus kan verzoeker niet worden gevolgd dat de commissaris-generaal zich niet kan baseren op verzoekers verklaringen tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming en dat bijkomende vragen dienden te worden gesteld naar de manier waarop het gezin in levensonderhoud voorzag in Pakistan. Uit voorgaande vaststellingen blijkt immers genoegzaam dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde op dit punt, die afbreuk doen aan zijn verklaringen over zijn levensonderhoud in Pakistan en bijgevolg de geloofwaardigheid van zijn verblijf in Pakistan als Afghaanse vluchteling ondergraven.

Waar verzoeker ter minimalisering van zijn lacunaire kennis over Afghaanse partijen die actief waren in het Kacha Garai kamp wijst op zijn ongeschooldheid en het feit dat hij niet in aanraking kwam noch interesse had voor politiek, merkt de Raad op dat hierboven reeds werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers ongeschoold profiel (zie *supra*). Bovendien kan ook van iemand met dergelijk profiel redelijkerwijze worden verwacht dat hij enige kennis heeft van Afghaanse partijen die actief waren in het kamp waar hij van zijn geboorte tot in 2007 heeft verbleven (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 16 en 18), gelet op de impact hiervan op het leven in dergelijke vluchtelingenkampen. Voormeld verweer doet bovendien geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker niet op de hoogte bleek te zijn van het feit dat het kamp Kacha Garai bestond uit zes verschillende subkampen, zodat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoekers kennis over Kacha Garai, het kamp waar hij van zijn geboorte tot in 2007 zou hebben verbleven, lacunair is.

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden dat de in de bestreden beslissing vastgestelde lacunaire kennis van de Afghaanse historische context in zijn hoofde irrelevant is, gezien het niet onredelijk is om te verwachten dat verzoeker als Afghaanse vluchteling in Pakistan via zijn familie dan wel andere Afghanen zou hebben geleerd over de Afghaanse historische context en de redenen waarom zijn familie Afghanistan is ontvlucht, zelfs indien wordt aanvaard dat verzoeker ongeschoold is, *quod non* (zie *supra*). Het feit dat hij nooit in Afghanistan heeft gewoond en dat zijn ouders reeds lang geleden Afghanistan zijn ontvlucht biedt dan ook geen afdoende verschoning voor verzoekers lacunaire kennis over de Afghaanse historische context en het feit dat hij er niet in slaagt deze te koppelen aan de vlucht van zijn ouders.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen verweer tegen de overige motieven van de bestreden beslissing. Volgende motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"Er dient hierbij vooreerst te worden opgemerkt dat het huidige verzoek uw tweede is, en dat u bij uw eerste verzoek, toen u ook al op de medewerkingsplicht werd gewezen, volhield jarenlang in Afghanistan te hebben gewoond. Ook in het kader van uw beroepsprocedure bij de RvV, toen u opnieuw de kans had om de waarheid te zeggen, hield u vol dat u recent in Afghanistan had verbleven. Dat u nu pas, bij uw tweede verzoek, verklaart nooit in Afghanistan te zijn geweest en uw hele leven als vluchteling in Pakistan te hebben verbleven, leidt ertoe dat uw tweede verzoek met enige argwaan dient te worden beoordeeld. Er werd immers reeds vastgesteld dat u bereid bent de Belgische autoriteiten te misleiden met frauduleuze verklaringen. Er kan dan ook niet zomaar geloof worden gehecht aan uw verklaringen en aan de door u neergelegde stukken."

Er blijkt dat weerom geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen en meerbepaald aan het feit dat u als Afghaans vluchteling in Pakistan hebt verbleven in de omstandigheden die u aanhaalt. Uw verklaringen over uw leeftijd, uw levensloop in Pakistan en uw documenten zijn niet geloofwaardig. Het geheel aan verklaringen en documenten van uw tweede verzoek doet bovendien bijkomende twijfels rijzen over de door u verklaarde identiteit.

U verklaarde bij aankomst in België op 31 mei 1999 te zijn geboren. Na een leeftijdsonderzoek op 24 september 2015 werd er u echter de geboortedatum 1 januari 1996 toegekend. Er werd dus geschat dat u niet zestien, maar negentien jaar oud was. U zegt nu dat u bij aankomst een leeftijd van zestien jaar had opgegeven maar dat uw eigenlijke geboortedatum 1 januari 2001 is. U wist uw precieze geboortedatum niet bij aankomst, maar nu wel omdat uw vader u ondertussen uw geboorteakte heeft gestuurd (notities persoonlijk onderhoud, p. 3). Aangaande uw leeftijd dient er vooreerst te worden opgemerkt dat u op basis van de door u in het kader van het huidige verzoek gegeven geboortedatum u bij aankomst in België veertien jaar oud zou zijn geweest, en niet zestien, wat nog een grotere discrepantie met het leeftijdsonderzoek impliceert. Verder is het niet geloofwaardig dat u uw exacte geboortedatum pas zou hebben ontdekt nadat u uw geboorteakte ontving. Deze datum staat namelijk ook vermeld op een Proof of Registration (PoR) kaart, die zou u hebben meegenomen bij vertrek uit Pakistan en onderweg zijn verloren (zie infra).

Los van uw incoherente verklaringen over uw leeftijd bij aankomst, is het op basis van de door u neergelegde foto's absoluut niet geloofwaardig dat u in 2001 zou geboren zijn. U verklaart dat deze foto's ongeveer anderhalf jaar voor uw vertrek uit Pakistan getrokken zijn, in 2013 of 2014 (notities persoonlijk onderhoud, p. 24). U zou dus twaalf of dertien jaar zijn op deze foto's. Op de foto's staat echter een volwassen man, die duidelijk veel ouder is dan dertien. Hiermee geconfronteerd erkent u dat het onmogelijk is dat u op die foto's dertien jaar of jonger bent. U verklaart dit door te stellen dat uw vader u een foute geboortedatum heeft toegekend toen hij u registreerde (notities persoonlijk onderhoud, p. 24-25). U beweert dat u zelf ook al met uw vader hebt gesproken over de foute geboortedatum op uw documenten (notities persoonlijk onderhoud, p. 28). Uw uitleg voor de discrepantie tussen uw geboortedatum en uw uiterlijke verschijning op de foto's is echter niet geloofwaardig. Vooreerst is het opvallend dat u tijdens het gesprek over uw geboortedatum aan het begin van het gehoor helemaal niet vermeldde dat de officiële datum van 1 januari 2001 totaal niet klopt met uw reële leeftijd (notities persoonlijk onderhoud, p. 3-4). Verder zou er nog kunnen aangenomen worden dat u door uw vader geregistreerd werd met een officiële leeftijd die enige maanden of een jaar scheelt met uw huidige leeftijd. De discrepantie tussen uw officiële geboortedatum en uw uiterlijk is echter zo groot dat dit geen aannemelijke verklaring is. Uit de foto's blijkt wel degelijk dat de geboortedatum die u werd toegekend na leeftijdsonderzoek in België, met name 1 januari 1996, eerder correct is dan de geboortedatum die op uw geboorteakte vermeld staat. Op basis van de in België gegeven geboortedatum bent u op de foto's namelijk zeventien of achttien jaar oud, wat eerder lijkt overeen te stemmen met de realiteit. Aangezien de geboortedatum van 1 januari 1996 dus eerder lijkt overeen te stemmen met uw werkelijke leeftijd, zou uw vader u met vijf jaar verschil met uw werkelijke geboortedatum hebben geregistreerd, wat niet aannemelijk is.

Uit bovenstaande blijkt dat u niet geboren bent in 2001 en dat het ook niet geloofwaardig is dat uw vader u foutief heeft geregistreerd met een geboortedatum in 2001. Er rijzen hierdoor belangrijke twijfels over de door u beweerde identiteit. Uit door het CGVS bij UNHCR Pakistan opgevraagde gegevens blijkt immers dat de persoon genaamd "K.G.M." inderdaad geregistreerd is bij UNHCR met als geboortedatum 1 januari 2001. Het CGVS kan uit deze gegevens enkel concluderen dat er belangrijke vraagtekens dienen te worden geplaatst bij uw identiteit. Dit wordt bevestigd door het feit dat u opmerkelijke verklaringen aflegt over uw familieleden. U verklaart dat u bij uw eerste verzoek niet de waarheid vertelde over het aantal broers dat u had, omdat er u verteld was dat er over een grote familie veel vragen zou worden gesteld (notities persoonlijk onderhoud, p. 5). Dat u over een dergelijk basisfeit als het aantal broers dat u heeft, niet de waarheid zou zeggen is weinig logisch. U geeft nu wel informatie over uw familie die overeenstemt met de informatie in de UNHCR database (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Wat met betrekking tot de informatie over uw familie die u nu geeft dan weer opvallend is, is dat u bij uw eerste verzoek de exacte leeftijden van uw broers en zussen, in tegenstelling tot nu, niet kende. U gaf bij DVZ op 7 maart 2016 aan dat uw zus Sa. 22 jaar oud was, maar zij was op het moment van dit interview bij DVZ 20 jaar oud. Uit de kopie van haar PoR kaart blijkt namelijk dat ze op 1 januari 1996 geboren is. U gaf bij DVZ als leeftijd van uw zus "B.", waarmee u naar alle waarschijnlijkheid B.B. bedoelde, 19 jaar op, terwijl zij geboren is op 1 januari 1998 en ten tijde van het interview dus 18 jaar oud was. U zei dat H.G. 12 jaar oud was maar hij is geboren op 1 januari 2002 en was dus 14 jaar oud toen u deze verklaring aflegde. J.G. was volgens u 7 jaar oud maar is geboren op 1 januari 2004 en was dus 12 jaar oud ten tijde van het interview. Het opvallende is dat u verklaart nu wel de juiste geboortedata van uw familie te kennen

omdat u ze “vanbuiten leerde” op basis van hun PoR kaarten (notities persoonlijk onderhoud, p. 6). Dat u over dergelijke basisfeiten, als de leeftijd van uw familieleden, geen eenduidige verklaringen aflegt roept belangrijke vragen op.

U legt ook ongeloofwaardige verklaringen af over de PoR kaarten van uzelf en van uw familie. Ten eerste legt u tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom u uw eigen PoR kaart niet neerlegt. U verklaart tijdens het onderhoud dat u de kaart weggooide toen u onderweg was van Turkije naar Bulgarije, omdat u bang was om teruggestuurd te worden naar Pakistan (notities persoonlijk onderhoud, p. 3, p. 25). U verklaarde bij DVZ echter over uw eigen PoR kaart dat u deze “helaas onderweg in Turkije verloren” was (verklaring volgend verzoek, punt 15). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid herhaalt u enkel dat u de kaart weg heeft gegooid en dat verliezen en weggooid hetzelfde woord is (notities persoonlijk onderhoud, p. 25). Deze uitleg volstaat niet om de tegenstrijdigheid te verklaren, te meer daar u bij DVZ het woord “helaas” gebruikte, waaruit wel degelijk blijkt dat u bij DVZ wilde zeggen dat u zich niet met opzet van de kaart had ontdaan, terwijl u op het CGVS wel duidelijk uitlegde dat u zelf de kaart had weggegooid. U legt evenmin een kopie van deze kaart neer. U beweert wel aan uw broer te hebben gevraagd of er een kopie thuis lag, maar er zou er geen gevonden zijn (notities persoonlijk onderhoud, p. 25).

Ook uw verklaringen over de hernieuwing van uw PoR kaart en de kaarten van uw familieleden kloppen niet. U verklaart uw PoR kaart de laatste keer te hebben vernieuwd in 2013 (notities persoonlijk onderhoud, p. 25), terwijl uit de gegevens van het UNHCR blijkt dat de PoR kaart van K.G.M. de laatste keer werd vernieuwd op 22 april 2014. U verklaart ook dat u Pakistan verliet in 2015 en dat uw familieleden hun vluchtelingenkaart niet hernieuwden sindsdien maar wel dat uw vader “de oude kaart gaf en nieuwe kaarten kreeg” en dat uw familie een nieuwe tijd werd toegekend. De kaarten die u neerlegt van uw familie, met geldigheidsdatum 31 december 2015, zijn kaarten die ze volgens u kregen nadat u het land verliet. Nadien herhaalt u nog eens dat uw vader na uw vertrek uit Pakistan naar het kantoor ging en de oude kaarten afgaf en nieuwe kreeg (notities persoonlijk onderhoud, p. 25-26). Uit informatie van de Verenigde Naties, die toegevoegd is aan het administratief dossier, blijkt echter dat de laatste fysieke vernieuwing van de PoR kaarten mogelijk was tussen juli 2014 en december 2014. Het is dus niet mogelijk dat uw vader na uw vertrek nog nieuwe PoR kaarten kreeg. U verklaart wel correct dat PoR kaarten van uw familie nu niet meer fysiek hernieuwd worden, maar wel via een papier dat ze bij hun kaart moeten bewaren (notities persoonlijk onderhoud, p. 26).

Het is trouwens opvallend dat u meerdere keren probeert de vraag te ontwijken tot wanneer uw laatste PoR kaart geldig was. Eerst zegt dat de kaarten geldig waren “tot 2015”. Er wordt dan gevraagd of dat betekent dat u een kaart had die tot december 2015 geldig was, zoals uw familie. U zegt daarop dat u en uw familie de kaarten kregen in 2013 en dat er jullie gezegd werd dat ze geldig waren “tot 2015”. Omdat het nog steeds niet duidelijk is wat precies de geldigheidsduur was van uw laatste PoR kaart, wordt er expliciet gevraagd of u bij de laatste hernieuwing, waarvan u verklaart dat deze in 2013 plaatsvond, een kaart kreeg die tot eind 2014 of eind 2015 geldig was. U verklaart hierop naast de kwestie: “ik was daar toen ik die kaart kreeg en mijn familie ook”(notities persoonlijk onderhoud, p. 26). Uw kaart was volgens u wel nog geldig toen u Pakistan verliet (notities persoonlijk onderhoud, p. 26).

Uw verklaringen over de Afghaanse plaats van herkomst van uw ouders stemmen bovendien niet overeen met de geboorteakte die u neerlegt. Op uw geboorteakte staat namelijk “Teezeen” vermeldt als plaats van herkomst van uw ouders. U vermeldde deze naam zelf echter nooit als zijnde uw plaats van herkomst. U vermeldde enkel het dorp Jarobi (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Over Teezeen zelf verklaarde u wel ten tijde van uw eerste VIB dat het een plaats onderweg van uw dorp naar het districtscentrum was (notities persoonlijk onderhoud 15/24700, p. 17) en dat u nooit in Teezeen was geweest (notities persoonlijk onderhoud 15/24700, p. 19). U verklaart nu nooit in Afghanistan te zijn geweest, dus het klopt dat u nooit in Teezeen was. Dat u echter de naam Teezeen wel vermeldt maar helemaal niet zegt dat dit eigenlijk de plaats is waar uw ouders oorspronkelijk vandaan komen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de oorspronkelijke plaats van herkomst van uw ouders. Expliciet gevraagd naar Teezeen op het einde van het gehoor in het kader van uw huidige verzoek zegt u wel plots dat dat uw dorp is, en dat Jarobi een subdorp is van Teezeen. Gevraagd naar de reden waarom u Teezeen niet eerder vermeldde, hoewel dat blijkbaar de naam is van de plaats van herkomst van uw ouders, verklaart u enkel dat u wel het district Surobi en de naam Jarobi hebt genoemd (notities persoonlijk onderhoud, p. 27), wat niet verklaart waarom u in het kader van uw eerste verzoek Teezeen noemde zonder enige link te maken tussen Teezeen en uw plaats van herkomst in Afghanistan en u in het kader van uw huidige verzoek Teezeen helemaal niet vermeldde. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw identiteit als Afghaans vluchteling.

U legt bovendien ongeloofwaardige verklaringen af over uw levensloop als Afghaans vluchteling in Pakistan. Vooreerst zijn uw opeenvolgende verklaringen over de manier waarop uw gezin in Pakistan in haar levensonderhoud voorzag tegenstrijdig. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek dat u samen met uw vader tapijten verkocht in Pakistan (notities persoonlijk onderhoud 15/24700, p. 10). In het kader van uw huidige verzoek zegt u dan weer dat u en uw vader plastic borden, sandalen, cosmetica en spiegels verkochten. Uw vader zou nooit tapijten hebben verkocht (notities persoonlijk onderhoud, p. 9-10). Geconfronteerd met het feit dat uw huidige verklaringen over de verkoopsartikelen van uw vader niet overeenstemmen met wat u ten tijde van uw eerste verzoek vertelde, zegt u simpelweg dat u misschien een fout had gemaakt of dat de protection officer u fout had verstaan (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Deze uitleg volstaat echter niet, daar er tijdens het gehoor betreffende uw eerste verzoek zelfs besproken werd waar uw vader de tapijten haalde en hoe hij ze verkocht (notities persoonlijk onderhoud 15/24700, p. 10), en er dus geen enkele verwarring of twijfel kan hebben bestaan over welke koopwaren van uw vader er precies besproken werden. Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over wat u en uw vader verkochten om in Pakistan in het levensonderhoud van uw gezin te voorzien, doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf als Afghaans vluchteling in Pakistan. U zou immers minstens in staat moeten zijn om eenduidige verklaringen af te leggen over een basiselement van uw leven in Pakistan, met name de dagdagelijkse bezigheden en de bron van inkomsten van uzelf en uw familie.

Bovendien zei u ten tijde van uw eerste verzoek ook dat u in Pakistan aardappelen verkocht (notities persoonlijk onderhoud 15/24700, p. 10). Tijdens het huidige onderhoud zei u dat nooit eten hebt verkocht (notities persoonlijk onderhoud, p. 23). Na confrontatie met het feit dat u bij uw eerste verzoek zei aardappelen te hebben verkocht en nu zegt geen eten te hebben verkocht verandert u uw verklaringen en zegt u dat u de vraag over de verkoop van eten fout had verstaan en dat u de verkoop van aardappelen niet in een bazaar deed maar voor uw huis. U verontschuldigt zich en zegt dat u dacht dat de vraag niet belangrijk was (notities persoonlijk onderhoud, p. 23). Deze uitleg volstaat ook niet, daar er tijdens het gehoor bij u werd aangedrongen om werkelijk alles wat u verkocht in Pakistan te benoemen (notities persoonlijk onderhoud, p. 9). Dat u aardappelen toen niet noemde, bevestigt dat u niet de waarheid vertelt over uw verkoopsactiviteiten in Pakistan.

Naast uw ongeloofwaardige verklaringen over het beroep van uzelf en uw vader, stemmen uw verklaringen over het Kacha Garai kamp waar u van uw geboorte tot 2007 woonde niet overeen met de op het CGVS beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier). U weet niet dat Kacha Garai bestond uit zes verschillende subkampen (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). U weet niets over Afghaanse partijen die actief waren in het kamp (notities persoonlijk onderhoud, p. 17), hoewel Afghaanse verzetsgroepen –net zoals in vele andere Afghaanse vluchtingenkampen- er actief waren en de Hezb-e-Islami van Gulbudin Hekmatyar er de dominante groep was. U bent echter tegenstrijdig over de plaats waar u voor het eerst van Hekmatyar hoorde: eerst zegt u in Wali Abad, nadien zegt u in België. U hoorde echter in Kacha Garai nooit de naam van Hekmatyar. Hoewel u wel weet dat Hekmatyar deel uitmaakte van de Hezb-e-Islami, linkt u deze groep enkel aan aanslagen in Afghanistan maar niet aan activiteiten die ze uitoefenden in Pakistan. U kent geen Afghanen die geaffilieerd waren aan Hezb-e-Islami, en weet enkel dat de mullah in de moskee erover sprak (notities persoonlijk onderhoud, p. 21-22), hoewel dit één van de mujahedeengroepen was die over een sterk netwerk beschikte onder de Afghaanse vluchtelingenbevolking in Peshawar. U weet echter niets over Afghaanse partijen of rebellengroepen die actief waren in Kacha Garai (notities persoonlijk onderhoud, p. 17), hoewel er wel Afghaanse verzetsgroepen actief waren in het kamp. Uit deze verklaringen blijkt slechts een beperkte kennis van Kacha Garai kamp en de actoren die er actief waren.

Uit voorgaande blijkt al dat uw kennis van de Afghaanse historische context beperkt is. Dit wordt bevestigd door uw andere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Zo lijkt het woord “mujahedeengroepen” bij u enkel connotaties op te roepen met radicale Islamisten, daar u zegt dat u daar al op facebook van hebt gehoord en u ze niet graag hebt omdat ze een fout pad opzoeken (notities persoonlijk onderhoud, p. 14). De mujahedeengroepen in Afghanistan waren echter partijen die zich verzetten tegen de Sovjet-bezetting van het land. Zij hadden, zoals hierboven beschreven, een sterk netwerk onder de Afghaanse vluchtelingen in Peshawar. Dat u de mujahedeengroepen niet lijkt te kennen, is dan ook opmerkelijk. Ook hebt u een foto van Najibullah Ahmadzai op uw facebookpagina. U weet dat hij in Kabul gedood werd door de taliban, maar bent er niet van op de hoogte dat hij samenwerkte met de Russen (notities persoonlijk onderhoud, p. 15). Dat u dit niet weet is opvallend, aangezien de communistische regering van Najibullah door de Sovjets werd ondersteund in hun strijd tegen de mujahedeengroepen en de taliban. Over Ahmed Shah Massoud weet u ook niet veel, enkel dat hij en Najibullah tegen elkaar vochten, tegen de Amerikanen en tegen de taliban

(notities persoonlijk onderhoud, p. 15). Ahmed Shah Massoud is één van Afghanistan bekendste mujahedeën en heeft nooit tegen de Amerikanen gevochten. Hij overleed namelijk vóór de inval van de Amerikanen in Afghanistan.

U hebt niet alleen geen goede kennis van de Afghaanse historische context, u kan deze ook niet linken aan de vlucht van uw ouders uit Afghanistan. U verklaart namelijk dat uw ouders Afghanistan ontvluchtten omwille van de oorlog tussen de Amerikanen en de taliban. Aangezien uw ouders Afghanistan tussen de vijftien en de twintig jaar voor uw geboorte verlieten (notities persoonlijk onderhoud, p. 11), dus in de jaren '80, is het niet mogelijk dat dit tijdens de oorlog tussen de Amerikanen en de taliban was. Deze periode betreft de Sovjet-Afghaanse oorlog, die inderdaad tot grote vluchtelingenstromen richting Pakistan leidde. U verklaart echter niet weten of er naast de Amerikanen en de taliban nog anderen een oorlog uitvochten in Afghanistan. Gevraagd naar Sovjets of Russen zegt u dan plots dat de Russen ook vochten en dat dat ook Amerikanen zijn, en dat ze ook Afghanistan binnenvielen en tegen de taliban vochten (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Uw beperkte kennis van Afghanistan bevestigt dat u niet als Afghaans vluchteling in Pakistan hebt verbleven.

Uit voorgaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u als Afghaans vluchteling in Pakistan hebt verbleven en dat er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de door u aangehaalde identiteit. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

Derhalve heeft verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Verzoeker weigert aldus op goedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op zijn identiteit, verblijfplaatsen en zijn levensomstandigheden voor zijn vertrek naar België. Indien verzoeker meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over zijn identiteit, verblijfplaatsen en levensomstandigheden, *quod non in casu*.

Verzoekers verwijzing naar rechtspraak en algemene informatie over de situatie van terugkeerders naar Afghanistan en zijn kwetsbaar profiel omwille van zijn langdurig verblijf in Pakistan is dan ook niet relevant. Verzoeker slaagt er immers niet in om zijn verblijf als illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan noch zijn verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor zijn gebrek naar België aannemelijk te maken, zodat hij in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij behoren tot een bepaalde sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet van Afghaanse jongemannen die langdurig in Pakistan hebben verbleven en bij terugkeer de tradities en normen in de Afghaanse samenleving zullen schenden.

In zoverre verzoeker nog meent dat hij omwille van zijn langdurig verblijf in België verwesterd is en een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt bij een terugkeer naar Afghanistan, wijst de Raad erop dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar algemene informatie inzake de verwestering en de soms moeilijke en problematische/kwetsbare positie van Afghanen bij een terugkeer naar hun land van herkomst. Verzoeker dient zijn vrees *in concreto* aannemelijk te maken. Er dient aldus rekening te worden gehouden met - en het is afhankelijk van - de individuele en concrete omstandigheden eigen aan elke zaak. De vrees moet met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd worden. Verzoeker brengt echter geen elementen bij waaruit kan blijken dat hij zich omwille van zijn langdurig verblijf in het buitenland zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels of gebruiken of dat hij omwille van zijn opvattingen vervolging riskeert.

Verzoekers toont dan ook niet *in concreto* aan dat hij thans bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van een langdurig verblijf in Europa een doelwit vormt voor de taliban of andere gewapende groeperingen, noch dat hij enigszins geviseerd worden hierdoor. Verzoeker toont aldus niet *in concreto* aan dat zijn lang verblijf in Europa van hem een dusdanig verwesterd persoon heeft gemaakt dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zal kunnen afnemen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn relaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

Uit de bespreking van verzoekers relaas blijkt dat hij zijn identiteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor zijn aankomst in België niet kan verduidelijken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers werkelijke herkomst, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP